

A

בס"ד

Today we will Be"H learn מסכת בבא מציעא 10 דף קט"ו of מסכת בבא מציעא. Some of the topics we will learn about include:

החובל אלמנה

The מחלוקת whether the prohibition against taking collateral from a widow only applies to ענייה, a poor widow; or even עשירה, a wealthy widow;
This may depend on whether
דרשינן טעמא דקרא

We use the reason for a Mitzvah to determine its parameters.

החובל ריחיים ורכב

The prohibitions against taking the upper or lower millstone as collateral;

The Gemara discusses whether in these cases one also receives מלקות for דבר שעושין בו אוכל נפש

The prohibition against taking any item used in food preparation, as it is a

החובל אלמנה
דרשינן טעמא דקרא
החובל ריחיים ורכב
דבר שעושין בו
אוכל נפש

לאו שבכללות B

A general injunction that includes several, distinct prohibitions;

שני כלים שעושין מלאכה אחת

If one takes as collateral two utensils that function together as a single unit, he transgresses the prohibition כי twice.

So let's review...

Zugt di Mishnah אלמנה בין שהיא ענייה בין שהיא עשירה אין ממשכנין אותה אין ממשכנין אותה One may not take collateral from a widow, whether poor or rich; שנאמר לא תחבול בגד אלמנה And the Pasuk does not differentiate;

2 The Gemara cites a ברייתא in which this Halachah is actually a Machlokes:

אלמנה

בין שהיא ענייה

בין שהיא עשירה

אין ממשכנין אותה

דברי רבי יהודה

רבי יהודה holds that one may not take collateral from any widow.

רבי שמעון אומר

עשירה ממשכנין אותה

ענייה אין ממשכנין אותה

רבי שמעון holds that one may take collateral from a wealthy widow, but not from a poor widow, because

אתה חייב להחזיר לה

ואתה משיאה שם רע בשכנותיה

He will have to visit her daily to return the collateral, thereby giving her a bad reputation in her neighborhood.

The Gemara explains

רבי יהודה

לא דריש טעמא דקרא

רבי שמעון

דריש טעמא דקרא

רבי יהודה does not use the Mitzvah's reason to determine its specific Halachos; while רבי שמעון does use the Mitzvah's reason to infer specific Halachos.

However, the Gemara asks,

הא איפכא שמעינן להו

In the following ברייתא, they take opposite positions:

The Pasuk says

ולא ירבה לו נשים

ולא יסור לבבו

The king may not marry more than 18 wives, so that they shall not turn his heart astray.

רבי יהודה אומר

מרבה הוא

ובלבד שלא יהו מסירות את לבו

He may marry additional wives, as long as they are כשרות, who will not lead him astray. Apparently, because דריש טעמא דקרא

However,

רבי שמעון אומר

אפילו אחת

והיא מסירה את לבו

הרי זה לא ישאנה

The Pasuk forbids marrying even one wife who would lead him astray. Rather,

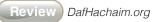
. ולא ירבה לו נשים

אפילו כאביגיל

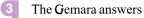
He may not marry more than 18 wives, even if they are as righteous as אביגיל. Apparently, because לא דריש טעמא דקרא

רבי יהודה לא דריש טעמא דקרא

Generally, רבי יהודה does not infer Halachos from the reason, and so one may not take collateral from any widow.

However, the case of the king is different, because ושאני הכא דמפרש קרא

מאי טעמא לא ירבה לו נשים

משום דלא יסור

The Torah explicitly explains that the king may not marry additional wives BECAUSE they might lead him astray, implicitly permitting him to marry additional, righteous women.

On the other hand, רבי שמעון

בעלמא דרשינן טעמא דקרא

Generally, רבי שמעון does infer Halachos from the reason, and so one may take collateral from a wealthy widow.

However, the case of the king is different, because

לכתוב רחמנא לא ירבה

ואנא ידענא מאי טעמא

משום דלא יסור

Even if the Torah would not state the reason, we would use this rationale to limit the prohibition to women who might lead him astray. Therefore,

אפילו אחת ומסירה את לבו

הרי זה לא ישאנה

The Torah is stating a distinct prohibition against marrying even a single wife who might lead him astray.

Therefore, the prohibition against additional wives must refer to even righteous women.

======

רבי יהודה

לא דריש טעמא דקרא

And so one may not take collateral from any widow. However, the case of the king is different, because

ושאני הכא

דמפרש קרא מאי טעמא לא ירבה לו נשים – משום דלא יסור

The Torah explicitly explains that they might lead him astray.

רבי שמעון בעלמא דרשינן טעמא דקרא

Generally, רבי שמעון does infer Halachos from the reason, and so one may take collateral from a wealthy widow. However, the case of the king is different.

Because

לכתוב רחמנא לא ירבה ואנא ידענא מאי טעמא - משום דלא יסור

Even if the Torah would not state the reason, we would use this rationale to limit the prohibition to women who might lead him astray.

Therefore,

אפילו אתת ומסירה את לבו הרי זה לא ישאנה

The Torah is stating a distinct prohibition against marrying even a single wife who might lead him astray. Therefore, the prohibition against additional wives must refer to even righteous women.

Dedicated By: _

Zugt di Mishnah החובל את הריחים

עובר משום לא תעשה

If the מלוה takes the millstone of the לוה as collateral, he transgresses a לאו.

וחייב משום שני כלים

שנאמר לא יחבול ריחים ורכב

If he takes the entire millstone, he actually transgresses two לאוין, one each for the upper and lower stones, because they are two distinct utensils and the Torah mentions them separately.

The Mishnah concludes ולא ריחים ורכב בלבד אמרו אלא כל דבר שעושין בו אוכל נפש שנאמר כי נפש הוא חובל Although the Torah specifies millstones, it is also forbidden to take any item used for food preparation.

5 The Gemara cites a מחלוקת regarding these לאוין:

says רב הונא

חבל ריחים לוקה שתים

משום ריחים

ומשום כי נפש הוא חובל

If he takes the lower millstone, he transgresses two לאוין; the specific לאו against taking the millstone, and the general איז against taking any food-related item.

Similarly,

ריחים ורכב

לוקה שלש

משום ריחים ורכב

ומשום כי נפש הוא חובל

If he takes both millstones, he transgresses three לאוין; the two specific לאוין against taking the upper and lower millstones, and the general לאו against taking any food-related item.

However, רב יהודה holds

חבל ריחים

לוקה אחת

If he takes the lower millstone, he transgresses only one לאו.

ריחים ורכב

לוקה שתים

If he takes both millstones, he transgresses two לאוץ.

However,

כי נפש הוא חובל

לשאר דברים הוא דאתא

The general לאו applies only to other food-related items.

Dedicated By: _

The Gemara cites a seemingly related מחלוקת:

רבא says אכל נא לוקה שתים מבושל לוקה שתים

משום נא

או משום מבושל

ומשום כי אם צלי אש

If one eats the קרבן פסד partially roasted, or boiled, he gets מלקות twice; for the specific אול against eating the קרבן פסח either partially roasted or boiled, and for the general אל against eating it any way other than fully roasted.

Therefore,

נא ומבושל לוקה שלש

משום נא ומשום מבושל

ומשום לא תאכלנו כי אם צלי אש

If one eats some of מקרבן פסח partially roasted and some of it boiled, he gets מלקות three times; for the two specific אוין and for the general לאוין.

However, אביי argues אין לוקין על לאו שבכללות

One does not get מלקות for a general לאו that includes several prohibitions, and so he only gets מלקות twice, for the two specific.

The Gemara suggests

אביי דאמר כרב יהודה

ורבא דאמר כרב הונא

אביי agrees with רב יהודה, that one does not get מלקות for general כי אם אויל such as כי נפש הוא מי and כי אם צלי אש אויל, while agrees with רב הונא for these general לאוין.

A seemingly related <code>spilny:</code>

KAI

אכל נא לוקה שתים מבושל לוקה שתים משום נא - או משום מבושל ומשום כי אם צלי אש

If one eats the קרבן פסח partially roasted, or boiled, he gets מלקות twice;

for the specific קרבן dgainst eating the קרבן פסח either partially roasted or boiled, and for the general לאו against eating it any way other than fully roasted.

Therefore,

נא ומבושל לוקה שלש משום נא ומשום מבושל ומשום לא תאכלנו כי אם צלי אש

If one eats some of a קרבן פסח partially roasted and some of it boiled, he gets מלקות three times; for the two specific לאון and for the general לאון.

אין לוקין על לאו שבכללות

One does not get מלקות for a general לאו that includes several prohibitions, and so he only gets מלקות twice, for the two specific לאוין.

רבא דאמר כרב הונא

> לוקין על לאו שבכללות

One does get מלקות for these general לאוין. אביי דאמר כרב יהודה

> אין לוקין על לאו שבכללות

מלקות One does not get מלקות for general לאוין such as כי נפש הוא חובל and כי אם צלי אש

7

However, the Gemara explains that it's not necessarily so: רב יהודה might hold

לוקין על לאו שבכללות

Generally, one DOES receive מלקות for general לאוין.

However,

כי נפש הוא חובל

לא משמע ריחים ורכב

הלכך לשאר דברים הוא דאתא

This general לאו serves to include other food-related items; therefore, it does NOT apply to millstones.

However,

כי אם צלי אש למאי אתא

ש"מ ללאו

This general לאו includes only the specific לאוין of eating the פסח partially roasted or boiled. Therefore, it serves as an additional לאו, and one DOES receive מלקות three times.

Similarly, רב הונא might hold אין לוקין על לאו שבכללות

Generally, one does NOT receive מלקות for general לאוין. However.

כי נפש הוא חובל

יתירא הוא

שדייה אריחים ורכב

This general איז is superfluous regarding millstones. Therefore, it clearly serves as an additional אלא, applicable to all food-related items, including millstones, and one DOES receive מלקות three times. However,

כי אם צלי אש

לאו יתירא הוא

This לאו is needed to teaches us

בשעה שישנו בקום אכול צלי

ישנו בבל תאכל נא

The לאוין against eating the פסח partially roasted or boiled apply only during the time he is commanded to eat it roasted, i.e. after nightfall. Therefore, it is not an additional, distinct אלוו at all.

======

7

might hold רב יהודה

לוקין על לאו שבכללות

Generally, one does receive מלקות for general לאוין.

However,

כי נפש הוא תובל לא משמע ריחים ורכב הלכך לשאר דברים הוא דא<u>תא</u>

This general לאו serves to include other food-related items; therefore, it does NOT apply to millstones.

However,

כי אם צלי אש - למאי אתא ש"מ ללאו

This general לאו includes only the specific לאוין of eating the פסח partially roasted or boiled. Therefore, it serves as an additional אל, and one DOES receive מלקות three times.

רב הונא might hold

אין לוקין על לאו שבכללות

Generally, one does NOT receive מלקות for general לאוין.

However,

כי נפש הוא חובל - יתירא הוא שדייה אריחים ורכב

This general לאו is superfluous regarding millstones. Therefore, it clearly serves as an additional לאו, applicable to all food-related items, including millstones, and one DOES receive מלקות three times.

However,

כי אם צלי אש - לאו יתירא הוא

This לאו is needed to teaches us

בשעה שישנו בקום אכול צלי ישנו בבל תאכל נא

The מפמוחst eating the מפסף partially roasted or boiled apply only during the time he is commanded to eat it roasted, i.e. after nightfall. Therefore, it is not an additional, distinct at all.

The Gemara cites a בר"תא that derives a general principle from our Mishnah:

מה ריחים ורכב

שהן מיוחדין שני כלים

ועושין מלאכה אחת

וחייב על זה בפני עצמו

ועל זה בפני עצמו

Just as one is liable separately for each millstone, even though they work as a pair;

אף כל דברים

שהן שני כלים מיוחדים

ועושין מלאכה אחת

חייב על זה בפני עצמו

ועל זה בפני עצמו

So too, one is liable twice for any utensil that consists of two distinct parts. Therefore,

חבל

זוג של ספרים

וצמד של פרות

חייב שתים

If one took as collateral a pair of scissors or the yoke of a pair of oxen, which consist of two distinct parts, he gets מלקות twice.

Dedicated By: _

